

at bevare en Del af den Kapital, som kom ind i Form af Assurancesummer for de torpederede eller minesprængte Skibe, for paa et givet senere Tidspunkt at kunne tilfredsstille Behøvet, saaledes at man ved Skibsbygning kunde tilvejebringe tilstrækkelig Tonnage til at tilfredsstille de Krav, som stilles med Hensyn til Ind- og Udførsel. Dette var Grundlaget baade under Forarbejderne til Loven og under Lovens Behandling i sin Tid, i 1917, og følgelig gik samtlige Partier paa Rigsdagen med til, at man lagde Haand paa disse Forsikringssummer og sagde, at dem maatte Selskaberne ikke faa, før man til sin Tid saa, om Forholdene trak sig i Lave.

Nu er det Tidspunkt kommet, da Forudsætningerne for Loven ikke længere er til Stede, og saa maa man, som Handelsministeren udtrykte sig, enten ophæve Loven eller give den en anden Form. Jeg kan ikke skønne, at der ved Lovens Gennemførelse har været tilstræbt andre Formaal, som disse Forsikringssummer eventuelt kunde anvendes til, og det er derfor ganske uberegtiget at sige, at nogle af Rederierne har handlet i Overensstemmelse med Loven og andre ikke. Der blev ikke i sin Tid sagt til Rederierne, enkeltvis eller samlede, at de skulde gøre dette eller hint ved Hjælp af Forsikringssummerne, man baandlagde kun Kapitalen for at have den til sin Tid, hvis Tonnagen ikke var tilstrækkelig til sit Formaal. Om Rederierne i den forløbne Periode er optraadt ens eller ikke, er noget, Staten ikke skal blande sig i, det er et rent forretningsmæssigt Spørgsmaal, der maa afgøres paa samme Maade som i andre Institutioner under lignende Forhold. Jeg ser derfor ikke rettere end, at jeg ogsaa efter at have hørt Mindretallets Begrundelse af dets Stilling maa gentage min anbefaling til det høje Ting om at følge Flertallet og vedtage Lovforslaget i den foreliggende Skikkelse.

Nina Bang: Den ærede sidste Taler bemærkede, at Formaalet med Baandlæggelsen var at sikre, at Tonnagen var tilstrækkelig. Men det er den efter vor Opfattelse aldeles ikke nu; man kan ikke deraf, at der i en Tid, da alt ligger stille, er tilstrækkelig og maaske overflødig Tonnage, slutte noget som helst om, at man har tilstrækkelig Tonnage i normale Tider. Den højtærede Handelsminister mente, at det var alt for forudseende at afvente en Højkonjunktur, for naar Højkonjunktoren kom, vilde alt ordne sig af sig selv paa en naturlig Maade. Det kan jeg give den

højtærede Handelsminister Ret i, d. v. s., der vil da strømme ny Kapital til Rederivirksomhederne, men det er i Arbejdernes Interesse, at der ikke forrentes højere Kapital end nødvendigt i Dampskibsfarten. Og naar de Summer, der efter vor Mening er bestemt til Erstatning af Tonnage, bliver uddelt til Aktionærerne, maa Selskaberne, saa snart de flotte Tider igen kommer, tilkalde ny Kapital, og saa har Søens Arbejdere en højere Kapital at forrente, men derved øves der et Tryk paa deres Kaar, og det er dette, man har villet undgaa. Selvfølgelig vil jeg indrømme den højtærede Handelsminister, at det havde været mest logisk at holde paa en fortsat Baandlæggelse af Kapitalen. Det var ogsaa vort principale Standpunkt, og det er kun, fordi vi har mødt saa stor Modstand, vi har forsøgt paa anden Maade at redde i hvert Fald en Del af disse Millioner i Skibsfartens virkelige Interesse.

Ordføreren (Maegaard): Det er rigtigt, at jeg før sagde, at Tidspunktet nu var inde til, at man kunde sige, at den forhaandenværende Tonnage var tilstrækkelig, og jeg synes, det ærede Medlem maa give mig Ret i, at som Forholdene nu ligger, er det ikke alene i Danmark, men over hele Verden, at der er mere end rigeligt af Tonnage; hvis man derfor vil følge det ærede Medlem i hendes principale Standpunkt og hævde, at en Del Selskaber ikke har benyttet disse Forsikringssummer efter deres Hensigt, men forsømt deres Pligt, idet de skulde have bygget Skibe, hvad var Resultatet da blevet deraf? At der var blevet endnu større overskydende Tonnage paa Markedet, og at der, for at bruge det ærede Medlems egne Ord, havde været endnu større Kapitaler baandlagt i Skibsfarten, hvilket absolut ikke vilde være til Arbejdernes Fordel, thi jo større Kapital der er bundet i Skibsfarten, des daarligere bliver Vilkaarene for de Arbejdere, der skal arbejde deri. Det er derfor rigtigt, at man ikke har bygget stærkere, end sket er, i den forløbne Periode, og jeg vil, ogsaa efter at have hørt det ærede Medlems Udtalelser, hævde, at det er naturligt, at vi nu giver Kapitalen fri og ikke paalægger den at skaffe ny Tonnage til Veje, hvad der hverken vilde være til Gavn for Tilførslerne her til Landet eller for Arbejdersstanden, som det ærede Medlem saa smukt gør sig til Talsmand for.

Nina Bang: Jeg forstaar blot ikke, hvorfor den ærede Ordfører kommer til det Resultat, at jeg skulde mene — det var for Resten ogsaa en Udtalelse, den højt-